

Nordsvensk Brukshäst

Historia

Den nordsvenska hästrasen är en inhemsk hästras som kan härledas tillbaka i historien som en möjlig svensk eller möjligen skandinavisk lantras.

Lantrasen har uppträtt i flera olika stammar beroende på var i landet de funnits. De har varierat i storlek beroende på platsens förutsättningar. Blant annat var lantraserna i Jämtland och hälsinland lite större och tyngre än övriga landskapshästar, men tillsammans utgör de underlaget för dagens nordsvenska häst.

Under 1800-talet började lantrasen av olika anledningar korsas med andra hästraser inom stora delar av sitt utbredningsområde.

En anledning var att de ädlare hästraserna visade sig vara överlägsna som krigshästar under krigen på kontinenten. Därför blev det nu modernt att förädla de inhemska raserna och vårt lantrasmaterial kom i betydande grad att påverkas av de ädla hingstar som från Strömsholm utstationerades ända långt upp i Norrland.

Den nordsvenska hästens ursprungliga användningsområde har i första hand funnits inom skogs- och jordbruk samt inom militärväsendet.

När motoriseringen på åker och i skog satte fart och armen avhästades minskade behovet av draghästar drastiskt och efterfrågan minskade.

Kulturhistoriskt är nordsvensken, som den kallas i folkmun, mycket värdefull och tack vare dess mångsidighet har den stora möjligheter att finna nya användningsområden.

Den lämpar sig för all slags körning, både för vardag och till fest och som ridhäst hävdar den sig inom de flesta discipliner upp till medelsvår nivå.

Nordsvensken har omvitnat gott terrängsinne och tar sig fram överallt, detta gör dem även utmärkta för turridning och uteritter.

Genom sitt goda temperament är de ofta lämpliga ridskolehästar och då de är starka klarar de även tyngre ryttare.

Nordsvenska hästens avelsmål

Rasen har sedan nära hundra år avlats för användning i skogsbruket och har på grund av att körbarhetsegenskaperna prioriterats i avelsvärderingsarbetet utvecklats till en av världens mest lämpade för detta ändamål.

Rasen har på senare tid också visat sin mångsidighet genom användning inom hästturism och andra brukskörningar.

Målet är att genom avelsvärdering grundad på härstamning, avkommebedömning, exteriörbedömning och obligatoriskt bruksprov vidmakthålla och förbättra rasens mycket goda draglagsegenskaper och sundhet.

Den nordsvenska brukshästens bevarandevärde måste skattas högt.

Exteriör

Den Nordsvenska Brukshästen är en medelstor kallblodshäst med mankhöjd 145-160 cm.

Huvudet är förhållandevis litet med en något insvängd eller rak profil.

Halsen medellång, musklad och ofta brett ansatt.

Bogen är lång och välliggande med en lutning som är lämplig för en arbetshäst och bröstet är ofta brett.

Ryggen är lång och välmusklad.

Korset skall vara långt och brett.

Benen är starka med breda ledgångar och starka senor. Vävnadskvaliteten är mycket god.

Rörelser

Rörelserna är energiska och taktmässiga.

Nordsvensken är sedan gammalt känd som en häst med ett utpräglat terrängsinne.

Övrigt

Nordsvensken är också känd som en energisk, arbetsvillig, uthållig, lättfödd, hållbar, lugn och pålitlig häst.

Hos avelsdjuren ska de hanliga och honliga könskaraktärerna vara väl utvecklade och skattas högt

Fakta hämtad från www.nordsvensken.org

Vill du läsa mer om Den nordsvenska hästen rekommenderar jag ett besök på föreningens hemsida